

POJADAĆ (2) *vb impf*

o oraz drugie a jasne; w *inf* -jã- (1), [-ja-]; w pozostałych formach pierwsze a pochylone.

inf pojadać (1). ◇ *praes* [1 sg pojådãm.] ◇ 3 sg pojådã (1). ◇ [fut 1 pl m pers będzim pojadać.]

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* XVII w. (z *Cn*).

1. Jeść po trochu, małymi kęsami; *esitare Cn*; *cibum sumere aliquando Mącz*; *comedere dum animo collibitum est a. identidem, ligurire, passim esitare Cn* (1) :

[*pojadać czego*: Będzim łwami ten raz táńcówać A potym twárogu poiádác. *SqdParysa* C4.]

Zwrot: »pojadać sobie« (1): *Assumere pro Esitare, et cibum sumere aliquando, Poyadác łobie/ yeść po kęfu. Mącz* 432c.

2. Jeść tak długo, aż pokarm się skończy; pożerać wszystko, doszczętnie zjadać (1) : [Exedo, ich effe aus. P. wyiadam/ poyadam. *Volck* 181.]

pojadać co (1): *RejPos* 189v *cf Szereg*.

Szereg: »pojadać a wniwecz obracać« (1): iż to włytko poie robak ábo mol/ iáko poiada á w niwecz obráca wełnę ábo łtháre odzyenie z niey wczynione. *RejPos* 189v.

Formacje współrdzenne cf JEŚĆ.